

Arrest

nr. 53 091 van 14 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 september 2010 houdende de verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten, toegekend bij de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 13 mei 2010, verlengd tot 27 september 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. AKYAZI, die *loco* advocaat R. BOKORO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 mei 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 20 mei 2010 dient verzoekster een asielaanvraag in.

Op 21 mei 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (13*quinquies*) en een beslissing tot vasthouden in een welbepaalde plaats.

Op 11 juni 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster dient een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op 6 juli 2010 bij arrestnr. 45 958 beslist tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 16 juli 2010 dient verzoekster een tweede asielaanvraag in.

Op 19 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (13*quinquies*) en een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Op 9 augustus 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster dient een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op 3 september 2010 bij arrestnr. 47 818 beslist tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 22 september 2010 wordt de termijn om het grondgebied te verlaten, toegekend bij de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 13 mei 2010, verlengd tot 27 september 2010. Dit is de bestreden beslissing.

2. Rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van verzoekster om de kosten van het geding ten laste te leggen van verweerder, wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder voert een exceptie aan van onontvankelijkheid ten aanzien van de beslissing van 22 september 2010 houdende de verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 mei 2010.

3.2. Verweerder stelt dat de beslissing van 22 september 2010 een gunstmaatregel is. De termijn om het grondgebied te verlaten wordt verlengd, nadat de administratieve vrijheidsberovende maatregel werd opgeheven. Deze vaststelling volstaat om te besluiten tot de afwezigheid van het rechtens vereiste belang. In iedere hypothese kan een eventuele schorsing of vernietiging van de thans bestreden beslissing aan verzoekster geen nut opleveren. Verweerder betoogt dat de bestreden beslissing immers geen eigen rechtsgevolgen heeft, doch het gevolg is van een eerder ontstane rechtstoestand, met name het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 13 mei 2010, dat definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

3.3. Verzoeksters raadsman wijst ter terechtzitting louter op de argumenten in het verzoekschrift die haar enige middel ondersteunen.

3.4. De Raad wijst erop dat om ontvankelijk te zijn het annulatieberoep gericht moet zijn tegen een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen. Het moet gaan om een eindbeslissing. Handelingen die geen dergelijk definitief karakter hebben, zijn van het annulatiecontentieux uitgesloten (RvS 11 juli 2006 nr. 161.254).

In casu vecht verzoekster de beslissing aan waarbij haar een nieuwe termijn wordt toegestaan om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing heeft geen eigen rechtsgevolgen, doch is louter een uitvoeringsmodaliteit van het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 mei 2010. Deze uitvoeringsmodaliteit kan niet worden beschouwd als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of

een beslissing die de rechtstoestand van verzoekster wijzigt. Het beroep, in zoverre het gericht is tegen deze uitvoeringsmodaliteit, is onontvankelijk (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.605). De exceptie wordt aangenomen.

Volledigheidshalve dient te worden vastgesteld dat in de mate dat verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 mei 2010 zou willen aanvechten, het beroep laattijdig is. Overeenkomstig artikel 39/57, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen moet een annulatieberoep immers worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht indien de vreemdeling zich op het ogenblik van de kennisgeving "bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 of ter beschikking is gesteld van de regering." De laatste nuttige dag om een beroep in te stellen tegen het op 13 mei 2010 aan verzoekster ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten was derhalve vrijdag 28 mei 2010, terwijl huidig beroep slechts bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2010 werd ingediend.

De opgeworpen exceptie is gegrond. Het beroep is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN